

De ziel moet aan alles sterven om mooier te verrijzen.

(1) Ik voelde mij zeer slecht en het leek alsof alles voorbij was. Ik beklagde mij bij Jezus dat Hij mij volledig verlaten had. Hierop **zei Jezus tot mij:**

"Mijn dochter, ***dit zijn goddelijke wegen: sterven en weer verrijzen.***

De **natuur zelf** is onderhevig aan dood en wederopstanding.

De bloem wordt geboren en sterft, maar zij komt weer mooier te voorschijn.

Als ze niet zou sterven, zou ze oud worden, de levendigheid van haar kleur verliezen, de geur van haar geur...

En hier is ook de gelijkenis met **mijn Wezen**, *steeds oud en steeds jong.*

Het zaad wordt in de grond gestopt, alsof het begraven werd, om het te laten sterven.

En in feite sterft het, het wordt verpulverd. En dan herrijst het weer, mooier, ja vermenigvuldigd. En zo gaat het met al de rest.

En als dit in de natuurlijke orde zo is, dan is dit nog veel meer zo *in de geestelijke orde.*

De ziel moet onderworpen worden aan dit sterven en dit verrijzen.

Terwijl het lijkt dat in alles de overwinning behaald werd en er een overvloedige vurigheid was, genaden, vereniging met Mij, deugden. En als zovele nieuwe levens verkregen werden, **dan verberg Ik Mij.**

Alles om haar heen lijkt te sterven.

Ik treed op als een echte meester en help haar om alles voor haar te laten sterven.

En wanneer alles Mij dood lijkt, kom Ik, zoals de zon, tevoorschijn en **Ik openbaar Mij.**

En met Mij herrijst alles mooier, krachtiger, trouwer, dankbaarder, nederiger.

Zodanig dat als er iets menselijks was, de dood het vernietigd heeft.

Hij doet alles verrijzen tot een nieuw leven."